

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ryszard Sułtanowski

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 24.01.2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **B. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.** z dnia 08.06.2012 r. znak (...)

w przedmiocie jednorazowego odszkodowania z tytułu zgonu męża w związku z wypadkiem przy pracy

I. odwołanie oddala,

II. nie obciąża wnioskodawczyni obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni B. K. w odwołaniu od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 08.06.2012 r. odmawiającej przyznania jej jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy męża E. K., domagała się zmiany zaskarżonej decyzji przez przyznanie jej oraz małoletnim dzieciom W. K. (1), W. K. (2) oraz J. K. jednorazowego odszkodowania na podstawie art. 13 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zasądzenie od pozwanego na rzecz wnioskodawczyni kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według spisu kosztów i kosztami opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Wnioskodawczyni, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, zarzuciła naruszenie przez stronę pozwaną art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej przez błędne przyjęcie, że zdarzenie, któremu uległ E. K. w dniu 30.03.2012 r. nie stanowiło wypadku przy pracy, naruszenie art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy wypadkowej przez błędne przyjęcie, iż protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy nr (...) zawiera bezpodstawne stwierdzenia, naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy wypadkowej przez jego błędne zastosowanie, naruszenie art. 13 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy wypadkowej poprzez jego niezastosowanie, naruszenie art. 77 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 Kodeks postępowania administracyjnego, naruszenie art. 107 kpa poprzez niedostarczenie uzasadnienia decyzji. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczyni podniosła, że zgodnie z art. 13 ust. 1 zd. 1 ustawy wypadkowej, członkom rodziny ubezpieczonego, który zmarł wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Wskazała także, że w pełni uzasadnione jest stwierdzenie, że śmierć E. K. nastąpiła wskutek wypadku przy pracy w dniu 30.03.2012 r. E. K. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w L.. W spółce tej pełnił funkcję Prezesa od 01.07.1998 r. Do wypadku miało dojść, gdy E. K. spytał się w dniu 30.03.2012 r. J. B. (1), czy klimatyzacja jest naprawiona. Gdy usłyszał odpowiedź przeczącą, zdenerwowany opuścił pokój, w którym ta siedziała. Po chwili J. S.—B. usłyszała głośne uderzenie dochodzące z sali konferencyjnej. Zastała tam E. K. leżącego na podłodze. Nie reagował na wołanie. Mimo podjętych czynności reanimacyjnych nie zdołano go uratować. Komisja

powypadkowa uznała wypadek E. K. za wypadek przy pracy. Stwierdzono, że miał on charakter nagły. Wystąpił podczas prac związanych z wykonywaniem czynności pracowniczych i został spowodowany przyczyną zewnętrzną, tj. stresem związanym z nadmiarem obowiązków służbowych oraz szczególnie dużym obciążeniem psychicznym w ostatnim okresie, a bezpośrednio stresem związanym z niewywiązywaniem się z obowiązków służbowych przez jego podwładnych. Powyższa sytuacja spowodowała u E. K. uraz w postaci nagłego zatrzymania krążenia, co skutkowało jego zgonem.

Wnioskodawczyni, powołując się na treść z art. 77 § 1 kpa wskazała, że organ administracji publicznej obowiązany jest w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. W niniejszej sprawie organ rentowy nie odniósł się do całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana (...) Oddział w W. wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm. W uzasadnieniu pisma strona pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wskazała, że zaskarżona decyzja jest zgodna z art. 6 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 3 ust. 1 i art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Swoje stanowisko strona pozwana oparła na braku przyczyny zewnętrznej. Strona pozwana nie podziela stanowiska wnioskodawczyni, iż przyczyną tą był stres związany z nadmiarem obowiązków i obciążenie psychiczne. Doświadczenie życiowe wskazuje, że nagły zgon jest wynikiem trwającego wcześniej schorzenia. Za niewiarygodne uznano także zapisy w protokole powypadkowym w którym stwierdzono, że stres ten wynikał także z nadmiaru obowiązków służbowych.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

E. K. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w L. na stanowisku Prezesa Zarządu od dnia 01.07.1998 r. Był żonaty z B. K. i miał 3 dzieci: W. K. (1), ur. (...), W. K. (2) ur. (...) i J. K. ur. (...)

dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu k. 83-86

pismo z dnia 20.04.2012 r. k. 89

E. K. w dniu 30.03.2012 r. ok. godz. 12 przyszedł do gabinetu J. B. (2), by spytać się, czy naprawiona została klimatyzacja. Uzyskał odpowiedź negatywną, która go zdenerwowała. Wyszedł do sali konferencyjnej znajdującej się na II piętrze, gdzie upadł. Akcja reanimacyjna nie przyniosła skutku. Przyczyną zgonu E. K. było nagłe zatrzymanie akcji serca.

dowód: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k. 21-25

opinia biegłej lekarza medycyny pracy B. P. k. 109-111

E. K. cierpiał przed zawałem na: uogólniony proces miażdżycowy łożyska naczyniowego, nadciśnienie tętnicze, przewlekłą niewydolność naczyń wieńcowych, cukrzycę typu 2 insulinoniezależną, stan po leczeniu chirurgicznym z powodu choroby niedokrwiennej serca oraz przebył zawał mięśnia sercowego.

dowód: opinia biegłej lekarza medycyny pracy B. P. k. 109-111

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych członkom rodziny ubezpieczonego, który zmarł w skutek choroby zawodowej lub wypadku przy pracy przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Świadczenie to przysługuje również w razie śmierci wskutek choroby zawodowej rencisty, który był uprawniony do renty z ubezpieczenia wypadkowego. Za wypadek przy pracy uważa się zaś nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku

z pracą (art. 3. ust. 1. ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych):

- podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Spór w przedmiotowej sprawie sprowadzał się do charakteru przyczyny wypadku powoda, a mianowicie, czy miała ona charakter przyczyny zewnętrznej, czy też pochodziła z organizmu pracownika E. K..

W przedmiotowej sprawie podzielić należało stanowisko strony pozwanej, że przyczyną zgonu wnioskodawcy nie była przyczyna zewnętrzna. Do takiego wniosku prowadzi nie tylko charakter pracy wykonywanej przez E. K., ale i stan jego zdrowia.

W orzecznictwie przyjmuje się, że zewnętrzną przyczyną sprawczą wypadku przy pracy może być każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego, zdolny - w istniejących warunkach - wywołać szkodliwe skutki, w tym także pogorszyć stan zdrowia pracownika dotkniętego już schorzeniem samoistnym (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18.08.1999 r., **II UKN 87/99 OSNP 2000/20/760**). **W wyroku z dnia 16.12.1997 r. (II UKN 407/97 OSNP 1998/21/644)** Sąd Najwyższy stwierdził, że stres związany z wykonywaniem obowiązków pracowniczych jest cechą tych obowiązków i nie może być uznany za przyczynę zewnętrzną zawału serca (art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach pieniężnych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 z późn. zm.), chyba że jego gwałtowny charakter jest wynikiem rażąco nietypowych warunków pracy. Z kolei Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 22.02.2000 r. (**III AUa 864/99 OSA 2001/10/37 w W.**) **stwierdził, że stres związany z wykonywaniem pracy pracowników zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych jest cechą tych obowiązków i jako taki nie może być uznany za przyczynę zewnętrzną wypadku przy pracy w rozumieniu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 30 z 1983 r., poz. 144 z późn. zm.), chyba że jest nadmierny i został spowodowany nadzwyczajnymi okolicznościami zaistniałymi w czasie i miejscu pracy.**

E. K. był zatrudniony na stanowisku kierowniczym – Prezesa Zarządu w (...) sp. z o.o. w L. na stanowisku Prezesa Zarządu od dnia 01.07.1998 r. Nieodzownym elementem stanowiska kierowniczego jest stres związany z wykonywaniem obowiązków pracowniczych przewidzianych dla tego stanowiska. W przypadku E. K. trudno mówić o nowym zjawisku, skoro stanowisko to piastował od 1998 r. Tym samym znał specyfikę pracy na tym stanowisku i zakres obowiązków przewidziany dla tego stanowiska. Także sama sytuacja polegająca na zdenerwowaniu wywołanym brakiem naprawy klimatyzacji nie jest jakimś zjawiskiem szczególnym przy prowadzeniu zakładu pracy. Wydawanie poleceń, kontrolowanie ich wykonania oraz wyciąganie konsekwencji służbowych jest nieodzownym elementem funkcji kierownika zakładu pracy.

Ponadto jak wynika z dokumentacji lekarskiej oraz opinii biegłej – lekarza medycyny pracy – B. E. K. cierpiał na uogólniony proces miażdżycowy łożyska naczyniowego, nadciśnienie tętnicze, przewlekłą niewydolność naczyń wieńcowych, cukrzycę typu 2 insulinoniezależną, stan po leczeniu chirurgicznym z powodu choroby niedokrwiennej serca oraz przeżył zawał mięśnia sercowego. Schorzenia te stanowiły przyczynę zgonu E. K.. Zgodnie z opinią ww biegłej zgon E. K. nie był wywołany przyczyną zewnętrzną. W ocenie Sądu, opinia biegłej B. P. jest wiarygodna i rzetelna. Sąd nie uznał za przekonujące zarzuty zgłoszone przez wnioskodawczynię. Biegła sporządziła bowiem opinię na podstawie dokumentacji medycznej dostarczonej przez placówki zdrowia wskazane przez wnioskodawczynię. Obowiązek dostarczenia pełniejszej dokumentacji medycznej spoczywał na wnioskodawczyni. Sąd nie uwzględnił wniosku o dodatkowe opinie biegłych z zakresu kardiologii i interny, ponieważ biegli ci nie mają wiadomości specjalnych na temat charakteru przyczyny wypadku E. K., a jedynie na temat jego schorzeń, które w niniejszej sprawie wynikały z dokumentacji medycznej. Także bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostawała kwestia

ubezpieczenia grupowego, a to za sprawą innego ryzyka objętego ochroną ubezpieczeniową. W przypadku ubezpieczenia grupowego ochroną ubezpieczeniową objęte jest samo ryzyko zgonu, a nie zgony na skutek wypadku przy pracy.

Mając powyższe na uwadze należało stwierdzić, że z uwagi na brak przyczyny zewnętrznej, wypadek z dnia 30.03.2012 r. nie może być uznany za wypadek przy pracy, a tym brak było podstaw do stwierdzenia nabycia przez wnioskodawczynię prawa do jednorazowego odszkodowania w związku ze śmiercią męża na skutek wypadku przy pracy.

Tym samym odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc należało oddalić.

Sąd Rejonowy nie obciążał wnioskodawczyni obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z uwagi na charakter sprawy (art. 102 kpc)